

31. navadna nedelja

»Ustavil se je pri grešnem človeku!«

Pirniče, 30. oktober 2016

Dragi bratje in sestre, dragi prijatelji!

Zgodba o Zahejevem spreobrnjenju nas v letu Božjega usmiljenja, ki ga obhajamo, nagovarja na prav poseben način. Ne gre toliko za Zahejevo zgodbo samo, ki je sicer čudovita, pretresljiva in sporočilna. Še bolj zanimiva in poučna za nas vse je reakcija, s katero so prebivalci Jerihe pospremili Jezusovo odločitev, da večer tistega dne skupaj s svojimi učenci preživi v cestnarjevi hiši: »Ko so to videli, so vsi godrnjali in govorili: 'Ustavil se je pri grešnem človeku'!«

Najbrž se spominjate, da smo le nekaj nedelj nazaj pri sveti maši prebiral odlomek o izgubljenem sinu, ki je zapravil očetovo premoženje in se nato skesan vrnil nazaj v očetovo hišo. Se spominjate, kako je na očetovo veselje ob vrnitvi izgubljenega sina reagiral njegov starejši brat? »Razjezil se je in ni hotel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in ga pregovarjal. On pa je očetu odgovoril: 'Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele'.«

Ali minulo nedeljo: Farizej in cestnar sta šla v tempelj molit. in Farizej se postavi pred Boga in moli: »Zahvaljujem se ti, Gospod, da nisem kakor drugi ljudje. Da nisem, kakor grešniki ali kakor ta cestnar...«

Vse te zgodbe, dragi bratje in sestre, nas vedno znova svarijo pred vedno navzočo skušnjava, da bi se imeli za boljše od drugih. Pa nam ni treba brskati po Svetem pismu, da bi našli podobne primere: morda bo dovolj, če nekoliko pogledamo okrog sebe, ali, še boljše, če nekoliko pobrskamo po svoji vesti. Mar nismo že ničkolikokrat tudi sami zabredli v podobne situacije? Vsakič, ko sodim - pa naj si bo to zgolj v srcu, ali v klepetu z drugimi ljudmi - se na nek način postavljam nad ljudi, o katerih sodim, in se imam za boljšega od njih. Pa so te sodbe na mestu? Po kakšnih merilih, s kakšnimi kriteriji sodim? Mar ne le po tem, kar je videti na zunaj? Sploh vem za resnične razloge in vzgibe zakaj se je ta ali oni odločil ravnati tako, kot se je? Ne, bratje in sestre, ne vem. In pogosto tudi ne morem vedeti, ker se sleherna človeških odločitev zgodi v globinah srca, ki so mojemu očesu skrite. In če sodim zgolj na podlagi tega, kar je videti navzven; mar ne bom naredil krivice?

Predragi: Ko so pismouki pred Jezusa pripeljali ženo, ki je bila zasačena v prešuštvovanju, da ga preizkusijo, če jo bo obsodil, jim je z enim samim stavkom pokazal na vso veličino usmiljenja: »Kdor je med vami brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo«. Kdo sem jaz, da bi sodil grehe drugih,

ko vendar nisem v ničemer boljši od njih? Morda so moji grehi res manj vidni navzven; a to mi še ne daje pravice, da se povzdigujem nad druge in se imam za boljšega od njih. Edini, ki si lahko o slehernem izmed nas ustvari pravično sodbo je ta, ki preiskuje globine srca in mu nič ni skrito: Bog. Njegova je sodba. In ker je usmiljen in - kot smo poslušali danes v prvem berilu – »ljudem grehe odpušča zato, da bi se spreobrnili«, smem upati, da bo tako, kot do drugih, usmiljen tudi do mene.

Bodimo iskreni, bratje in sestre: Vsi smo grešni. In hkrati vsi deležni Božjega odpuščanja, usmiljenja. Zato bodimo tudi mi usmiljeni ter potrpežljivi drug z drugim. Mar ni človek, o katerem sem še včeraj imel povedati toliko slabega, tisti Zahej, pri katerem se bo nocoj ustavil Jezus? In ne bo mi v čast, ko bom nekoč skrušeno ugotavljal, da sem se motil. Amen.